

Dosarul nr. 2ra-1089/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, O. Cojocaru, A. Pahopol)

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Prohorov
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea
încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,
repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul incident declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,
admis apelul declarat de Vladimir Prohorov, casată hotărârea din 22 august 2019 a
Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost
admisă acțiunea parțial

constată:

La 13 februarie 2019, Vladimir Prohorov a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la
constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 24 octombrie 1997 a
Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, bunica sa Natalia Prohorov, decedată la
XXXXX, a fost recunoscută ca victimă a represiunilor politice din Republica
Moldova, care au avut loc între anii 1940-1949.

Prin decizia din 4 aprilie 2000 a Tribunalului mun. Chișinău, tatălui său
Gheorghe Prohorov i-a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentelor
nr. X și nr. X din imobilul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

Suplimentar, prin decizia din 4 aprilie 2000 a Tribunalului mun. Chișinău, au
fost evacuați Tamara Luchianov, Serghei Luchianov și Natalia Luchianov împreună

cu toți membrii minori ai familiei din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, cu acordarea unei alte încăperi de locuit. Au fost evacuați Serghei Micleușan, Vera Micleușan și Ghenadie Micleușan cu toți membrii minori ai familiei din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX cu acordarea unei alte încăperi de locuit. A fost obligată Primăria mun. Chișinău să acorde familiilor Luchianov și Micleușan alte încăperi de locuit în legătură cu evacuarea, care trebuie să corespundă cerințelor sanitare și tehnice și să se afle în raza mun. Chișinău.

A comunicat că, după rămânerea definitivă a deciziei Tribunalului Chișinău, la cererea tatălui său, prima instanță a eliberat titlul executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000.

La XXXXX, tatăl său, Gheorghe Prohorov a decedat.

Astfel, în temeiul certificatelor de moștenire testamentară nr. 790 și nr. 793 din 11 februarie 2005, a devenit proprietarul apartamentelor nr. X și nr. X din imobilul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, înregistrate la Oficiul Cadastral Teritorial cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.

A obiectat că, din cauza inacțiunilor reprezentanților Primăriei mun. Chișinău, nici tatăl său, Gheorghe Prohorov, nici dânsul până în prezent nu s-au instalat în apartamentele nr. X și nr. X din imobilul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

A învederat că, începând cu anul 2000, tatăl său, Gheorghe Prohorov, iar după decesul acestuia, dânsul nemijlocit s-au adresat de nenumărate ori la Primăria mun. Chișinău, Pretura sect. Buiucani mun. Chișinău, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, Departamentul de Executare, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura mun. Chișinău, însă până în prezent decizia din 4 aprilie 2000 a Tribunalului mun. Chișinău, nu este executată.

A remarcat că prin hotărârea din 5 februarie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 24 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatat faptul încălcării dreptului lui, pe parcursul anilor 2000-2012, la executarea în termen rezonabil a actului judecătoresc de dispoziție irevocabil și încasată din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul lui suma în mărime de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

La 4 martie 2015, s-a adresat repetat în instanța de judecată cu o cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată de către Judecătoria Buiucani mun. Chișinău prin hotărârea din 8 iunie 2015, ulterior a fost casată integral prin decizia din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă acțiunea parțial, constatat faptul încălcării dreptului lui, pe parcursul anilor 2012-2015, la executarea în termen rezonabil a actului judecătoresc de dispoziție irevocabil și încasată din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

Toate actele judecătorești menționate au fost executate integral de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în anul 2012 și în anul 2015.

Subsecvent, a evidențiat că, după emiterea deciziei din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău au trecut mai mult de trei ani și până în prezent decizia Tribunalului Chișinău nu a fost executată, prin urmare, a fost încălcat din nou dreptul lui la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești pe parcursul anilor 2015-2019.

A considerat că, prin neexecutarea deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău au fost grav încălcate drepturile lui de proprietate, deoarece fiind proprietar, nu are posibilitatea să locuiască împreună cu familia sa în apartamentele nr. X și nr. X din imobilul nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX, deși anual este obligat să achite impozitul pe bunurile imobiliare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 46 din Constituția RM, art. 315, 316, 1422 și 1423 Cod civil, Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului lui la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești pe parcursul anilor 2015-2019, repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 26 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, executorul judecătoresc George Boțan și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Prin hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată încălcarea dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

A fost încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Prohorov suma de 25 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul incident declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admis apelul declarat de Vladimir Prohorov, casată hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată încălcarea dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

A fost încasată din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Prohorov suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 2 iunie 2020, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării.

A menționat că în decizia contestată sunt enumerate doar circumstanțele de fapt și de drept invocate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladimir Prohorov, cu o transcriere a normelor juridice din legislația în vigoare, fără argumentarea juridică a soluției judecătorești, fapt ce este inadmisibil de a fi înregistrat în actul de justiție.

În ceea ce privește temeinicia acțiunii, a reiterat că concluziile atât a primei instanțe, cât și a instanței de apel derivă parțial din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că în prezent legislația nu prevede acordarea de spațiu locativ familiilor care necesită a fi evacuate din imobilul supus restituirii.

Raporturile juridice aferente dreptului la îmbunătățirea condițiilor de trai erau reglementate de Codul cu privire la locuințe nr. 2718 din 3 iunie 1983.

Așadar, până la abrogarea Codului cu privire la locuințe, prin Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, intimatul dispunea de dreptul de a se afla la evidența persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai și respectiv, obținerea unui drept de folosință asupra unui imobil cu destinație locativă, însă după abrogarea Codului cu privire la locuințe, Vladimir Prohorov nu mai dispune de acest drept, prin urmare, nu mai este îndreptățit de a solicita compensarea cheltuielilor pentru plata chiriei.

Având în vedere prevederile art. 4 Cod de executare, a specificat că nu poate fi vorba despre neîntreprinderea tuturor măsurilor necesare în vederea executării documentului executoriu, în condițiile în care nemijlocit creditorul/intimatul nu a dat dovadă de maximă diligență și voință întru executarea documentului în beneficiul său (neprezentarea pe o perioadă îndelungată în biroul executorului judecătoresc pentru a coordona mersul procedurii de executare, nu a solicitat de la autoritatea responsabilă careva informație privind mersul procedurii de executare înaintării propunerilor, etc.), doar pasiv a așteptat executare.

Prin urmare, acest comportament pe parcursul derulării procedurii de executare, confirmă expres că intimatul în mod direct a aprobat tacit toate acțiunile întreprinse de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, ca ulterior, să înainteze conform Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, prezenta acțiune civilă.

Subsecvent, a evidențiat că executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile intimatului și în acest sens nu îi poate fi imputată tergiversarea executării.

A învederat că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege.

Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

Respectiv, instanța de apel, în ceea ce privește capătul din acțiune privind acordarea prejudiciului moral, a apreciat arbitrar poziția participanților procesului și nu a luat în considerație circumstanțele de drept invocate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și anume, art. 5 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, care prevede expres că la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată poate decide simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral.

La 1 iulie 2020, în adresa lui Vladimir Prohorov, Primăriei mun. Chișinău, executorului judecătoresc George Boțan și executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 206), fiind recepționată de către Vladimir Prohorov, Primăria mun. Chișinău, executorul judecătoresc George Boțan și executorului judecătoresc Oleg Ungureanu la data de 6 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d.207-210).

La 20 iulie 2020, Vladimir Prohorov a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând considerarea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 martie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 191), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 iunie 2020 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, prin hotărârea din 24 octombrie 1997 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Natalia Prohorov, mama lui Gheorghe

Prohorov și bunica lui Vladimir Prohorov, născută în anul XXXXX și decedată la XXXXX, a fost recunoscută victimă a represiunilor politice din Moldova între anii 1940-1949 (f. d. 8).

Ulterior recunoașterii Nataliei Prohorov ca victimă a represiunilor politice din Moldova, Gheorghe Prohorov, moștenitorul defunctei Natalia Prohorov, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Agenției teritoriale de privatizare mun. Chișinău, Tamarei Luchianov, Serghei Luchianov, Nataliei Luchianov, Serghei Micleușan, Verei Micleușan și Gheorghe Micleușan cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea imobilelor din str. XXXXX mun. XXXXX, de care Natalia Prohorov a fost expropriată nelegitim în anul 1946.

Prin decizia din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, menținută prin decizia din 20 iunie 2000 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 20 decembrie 2000 a Curții Supreme de Justiție, a fost recunoscut dreptul de proprietate privată a lui Gheorghe Prohorov, tatăl lui Vladimir Prohorov, asupra apartamentului nr. X și nr. X din imobilul X din str. XXXXX mun. XXXXX, fiind restituite în natură.

A fost dispusă evacuarea Tamarei Luchianov, Serghei Luchianov și Nataliei Luchianov împreună cu toți membrii minori ai familiei din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, cu acordarea unei alte încăperi de locuit.

A fost dispusă evacuarea lui Serghei Micleușan, Verei Micleușan și Gheorghe Micleușan cu toți membrii minori ai familiei din ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, cu acordarea unei alte încăperi de locuit.

A fost obligată Primăria mun. Chișinău să acorde familiilor Luchianov și Micleușan alte încăperi de locuit în legătură cu evacuarea, care trebuie să corespundă cerințelor sanitare și tehnice, în raza mun. Chișinău (f. d. 9-12 verso).

Este cert și faptul că la XXXXX, Gheorghe Prohorov a decedat, iar potrivit certificatelor de moștenire testamentară, autentificate notarial de către biroul notarului Maria Stog și trecute în registru cu nr. 790 și nr. 793 din 11 februarie 2005, Vladimir Prohorov a moștenit de la tatăl său Gheorghe Prohorov apartamentele nr. X și nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, certificatele de moștenire testamentară fiind înregistrate la Oficiul cadastral teritorial mun. Chișinău, la data de 11 februarie 2005 (f. d. 6, 7).

În temeiul deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, au fost eliberate titlurile executorii nr. 2-344/98, pentru executarea silită a hotărârii judecătorești (f. d. 13-15).

Ținând cont de faptul că procedura intentată de executare a deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, nu a fost executată, Vladimir Prohorov la data de 28 noiembrie 2012, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Astfel, prin hotărârea din 5 februarie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 24 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatat faptul încălcării dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău și a fost încasată din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladimir Prohorov suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 350 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată (f. d. 16-24).

Având în vedere că și în continuare nu au fost întreprinse acțiuni de executare a deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, la data de 4 martie 2015, Vladimir Prohorov a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Iar prin decizia din 29 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, care a devenit irevocabilă prin încheierea din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost constatat faptul încălcării dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău și a fost încasată din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladimir Prohorov suma de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral (f. d. 28-30).

La caz, se constată că Vladimir Prohorov, făcând uz de remediu intern, în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, prin prezenta acțiune înaintată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău, executorul judecătoresc George Boțan și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului lui la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești pe parcursul anilor 2015-2019 (29 septembrie 2015 - 13 februarie 2019), repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial, a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Prohorov suma de 25 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către Vladimir Prohorov și apelul incident al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, instanța de apel a respins apelul incident declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a admis apelul declarat de Vladimir Prohorov, a casat hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a admis acțiunea parțial, a constatat încălcarea dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul lui

Vladimir Prohorov suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral. În rest, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea deciziei contestate, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, instanța de recurs constată că, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii lui Vladimir Prohorov.

În susținerea opiniei enunțate, având în vedere că executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a procesului, se va reține că Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale la art. 6 § 1 statuează expres că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

În acest sens, prevederile art. 2 alin. (1) și (2) a Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, stipulează că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta Lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Aici, instanța de recurs notează că executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului” în sensul articolului 6 din Convenție (a se vedea *Hornsby v. Greece*, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-11, p. 510, §40, *Burdov v. Russia*, nr. 59498/00, §34, 7 mai 2002, *Sîrbu vs Republica Moldova*, hotărârea din 15 iunie 2004, definitivă din 10 noiembrie 2014).

Așadar, întru soluționarea corectă a litigiului ce ține de repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanțele de judecată naționale trebuie să aibă în vedere caracterul rezonabil al duratei unei procedurii în temeiul art. 6 § 1 din Convenție, ce se apreciază cu ajutorul criteriilor consacrate de jurisprudența CtEDO cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul autorităților competente și al părților și miza pentru partea interesată.

Perioada ce urmează a fi luată în considerație la caz.

Din actele cauzei, precum și din raportul motivat prezentat de executorul judecătoresc George Boțan, se deduce că la 17 mai 2014, prin încheierea nr. 065-788/14, executorul judecătoresc George Boțan a dispus primirea spre executare a documentului executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, eliberat de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău cu privire la evacuarea lui Serghei Micleușan, Verei Micleușan și a lui Ghenadie Micleușan împreună cu toți membrii familiei minori din ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, cu acordarea unui alte încăperi de locuit, evacuarea Tamarei Luchianov, a lui Serghei Luchianov și Nataliei Luchianov împreună cu toți membrii minori ai familiei din ap. 3 din str. XXXXX mun. XXXXX, cu acordarea unei alte încăperi de locuit și obligarea Primăriei mun. Chișinău să acorde familiilor Luchianov și Micleușan, alte încăperi de locuit în legătură cu evacuarea care trebuie să corespundă cerințelor sanitare și tehnice și să se afle în raza mun. Chișinău (f. d. 72).

Concomitent, prin încheierea executorului judecătoresc nr. 065-788/14 din 17 mai 2014, executorul judecătoresc George Boțan a propus Primăriei mun. Chișinău de a executa hotărârea judecătorească în termen de o lună, iar pentru data de 3 iunie 2014, ora 09:00, a obligat părțile procedurii de executare de a se prezenta la procedura de conciliere la biroul executorului judecătoresc.

La 3 iunie 2014, în cadrul procedurii de conciliere, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc George Boțan, debitorii au declarat că autoritățile locale în anul 2009 și respectiv în anul 2010 le-au fost promise apartamente în blocul locativ din str. XXXXX mun. XXXXX, însă, din motive necunoscute nu li s-a acordat spațiu locativ, iar toate tentativele debitorilor de a soluționa problema au fost lăsate fără examinare de către reprezentanții Primăriei mun. Chișinău (f. d. 73).

La fel, debitorii au declarat că din momentul executării hotărârii judecătorești de către Primăria mun. Chișinău, apartamentele cu nr. X și nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, le vor elibera și preda benevol.

La 13 iunie 2014, în cancelaria biroului executorului judecătoresc George Boțan, a fost înregistrat răspunsul nr. 08-3757 a Primăriei mun. Chișinău, care a informat executorul judecătoresc despre imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, din motivul lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău, fapt generat de lipsa mijloacelor financiare necesare pentru construirea sau procurarea spațiului locativ și că hotărârea judecătorească va fi executată în funcție de existența fondului locativ disponibil în municipiul Chișinău (f. d. 74).

Prin procesul-verbal nr. 065-789/14 din 29 septembrie 2014, executorul judecătoresc, George Boțan a constatat faptul că până la moment, debitorul Primăria mun. Chișinău nu a întreprins careva măsuri în vederea executării documentului executoriu cu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, eliberat de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, eschivându-se intenționat de la executarea hotărârii judecătorești (f. d. 74 verso).

Tot, la 29 septembrie 2014, executorul judecătoresc George Boțan a înaintat un demers către Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat explicarea modului și ordinii de executare a documentului executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000, eliberat de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, în cauza civilă la

cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Prohorov împotriva Primăriei mun. Chișinău, Agenției teritoriale de privatizare mun. Chișinău, Tamarei Luchianov, Serghei Luchianov, Nataliei Luchianov, Serghei Micleușan, Verei Micleușan și Gheorghe Micleușan cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea imobilelor (f. d. 75).

Prin încheierea nr. 25-36/15 din 18 februarie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost explicat executorului judecătoresc George Boțan dreptul de a înainta în instanța de judecată care a eliberat documentul executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000 - Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, o cerere privind schimbarea modului și a ordinii de executare a hotărârii (f. d. 76).

La 25 martie 2015, executorul judecătoresc George Boțan a depus la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău un demers, prin care a solicitat schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești în temeiul documentului executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000, eliberat de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prin încasarea din contul debitorului a sinecostului bunului imobil unde urmează a fi instalați Tamara Luchianov, Serghei Luchianov, Natalia Luchianov, Serghei Micleușan, Vera Micleușan și Gheorghe Micleușan.

Prin încheierea din 30 martie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost restituit executorului judecătoresc George Boțan demersul cu privire la schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești (f. d. 79).

Prin scrisoarea nr. 02-116/2002 din 1 aprilie 2015, înregistrată în cancelaria executorului judecătoresc George Boțan, la data de 3 aprilie 2015, ca răspuns la demersul executorului judecătoresc din 16 martie 2015, Primăria mun. Chișinău a comunicat executorului judecătoresc, același motiv cu privire la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești și anume lipsa spațiului locativ în mun. Chișinău, precum și lipsa de mijloace financiare. Concomitent a fost comunicat că în bugetul municipal Chișinău pe anul 2015 au fost alocate 700000 de lei pentru cheltuieli ce țin de executarea titlurilor executorii (f. d. 80).

La 16 aprilie 2015, executorul judecătoresc George Boțan a mai înaintat un demers la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000, iar prin încheierea din 21 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, nu a fost dat curs demersului executorului judecătoresc George Boțan și comunicat despre necesitatea prezentării hotărârii judecătorești 2-344/98 din 4 aprilie 2000 până la 4 mai 2015, fiindu-i explicat executorului judecătoresc că în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, demersul nu va fi considerat depus și împreună cu actele anexate va fi restituit (f. d. 83).

Iar prin încheierea din 5 mai 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost restituit demersul executorului judecătoresc George Boțan privind schimbarea ordinii și modului de executare a hotărârii și remisă executorului judecătoresc George Boțan încheierea în cauză și materialele anexate (f. d. 84).

La 10 iunie 2015, executorul judecătoresc George Boțan a depus un demers la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, cu solicitarea de emitere a unei încheieri de înlocuire a creditorului cu succesorul în drepturi, cu rectificarea titlului executoriu

nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000 prin substituirea lui Gheorghe Prohorov cu Vladimir Prohorov (f. d. 87).

Prin încheierea nr. 25-528/15 din 22 iunie 2015, a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, nu a fost dat curs demersului executorului judecătoresc George Boțan cu privire la înlocuirea creditorului cu succesorul său în drepturi, iar prin încheierea din 7 iulie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost restituit executorului judecătoresc George Boțan cu privire la înlocuirea creditorului succesorul său în drepturi, din motivul că în termenul stabilit de instanța de judecată prin încheierea nr. 25-528/15 din 22 iunie 2015, executorul judecătoresc nu a lichidat neajunsurile (f. d. 88-89, 91).

La data de 21 octombrie 2015 și la 4 februarie 2016, executorul judecătoresc George Boțan a mai depus demersuri repetate la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000, prin încasarea din contul debitorului a sinecostului bunului imobil unde urmează a fi instalați Tamara Luchianov, Serghei Luchianov, Natalia Luchianov, Serghei Micleușan, Vera Micleușan și Gheorghe Micleușan, care prin încheierile din 23 decembrie 2015 și 9 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, au fost restituite (f. d. 96-100).

Prin somația nr. 065-789/14 din 22 august 2016, executorul judecătoresc George Boțan s-a adresat părților procedurii de executare cu obligarea acestora de a întreprinde măsurile necesare în vederea continuării executării documentului executoriu (f. d. 104).

Prin răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 08-6250 din 13 septembrie 2016, a fost comunicat executorului judecătoresc George Boțan, că Primăria mun. Chișinău se află în imposibilitate de a executa hotărârea judecătorească din motivul lipsei spațiului locativ și lipsa mijloacelor financiare pentru construcția spațiului locativ în vederea executării hotărârilor instanțelor de judecată privind asigurarea cu spațiu locativ a creditorilor urmăritori (f. d. 106).

Totodată, prin același răspuns nr. 08-6250 din 13 septembrie 2016, Primăria mun. Chișinău a comunicat că Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, odată cu identificarea spațiului locativ liber va executa documentul executoriu, iar cât privește determinarea suprafeței totale a spațiului locativ ce urmează a fi acordat familiilor Luchianov și Micleușan este necesară prezentarea este necesară prezentarea unui șir de acte (f. d. 106).

La 19 septembrie 2016, executorul judecătoresc George Boțan s-a adresat cu o somație familiilor Luchianov și Micleușan de a prezenta actele necesare solicitate de către Primăria mun. Chișinău (f. d. 107).

La 18 noiembrie 2016, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, care în temeiul Dispoziției nr. X1 din 24 octombrie 2016, a preluat din cadrul biroului executorului judecătoresc George Boțan, procedura de executare intentată în baza documentului executoriu nr. 2-344/98 din 4 aprilie 2000, a mai depus o somație familiilor Luchianov și Micleușan, de a prezenta actele necesare solicitate de către Primăria mun. Chișinău (f. d. 108).

Tot, la 18 noiembrie 2016, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a interpelat de la ÎMGFL nr. 13 certificatele cu privire la componența familiilor Luchianov și Micleușan, iar prin răspunsul ÎMGFL nr. 13 din 8 decembrie 2016, executorul judecătoresc a fost informat că pentru eliberarea certificatelor indicate este necesar ca familiile să se adreseze personal ÎMGFL nr. 13 (f. d. 109-110).

Prin demersul din 27 februarie 2017, adresat IMGFL nr.13, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a solicitat repetat certificatele privind componența familiilor Luchianov și Micleușan (f. d. 112), la care ÎMGFL nr.13 a eliberat certificatele privind componența familiilor Luchianov și Micleușan.

Iar la data de 22 martie 2017, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a mai depus la Judecătoria Chișinău sediul Buiucani, un demers privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești, prin încasarea din contul debitorului a sinecostului bunului imobil unde urmează a fi instalați Tamara Luchianov, Serghei Luchianov, Natalia Luchianov, Serghei Micleușan, Vera Micleușan și Gheorghe Micleușan (f. d. 115).

Prin încheierea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost respins ca neîntemeiat demersul înaintat de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Nefiind de acord cu încheierea emisă, Vladimir Prohorov a contestat cu recurs încheierea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, iar prin decizia din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de recurs declarată de Vladimir Prohorov a fost admisă, casată încheierea din 12 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f. d. 120-121).

La rejudecarea cauzei prin încheierea din 4 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, demersul executorului judecătoresc Oleg Ungureanu privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești, a fost respins ca neîntemeiat (f. d. 122-123).

La fel, nefiind de acord cu încheierea emisă, Vladimir Prohorov a contestat cu recurs încheierea din 4 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul lui Vladimir Prohorov și menținută încheierea din 4 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

La 15 martie 2018, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a înaintat un demers către Primăria mun. Chișinău, prin care a solicitat informația detaliată cu privire la suprafața spațiului locativ ce li se cuvine familiilor Luchianov și Micleușan, care urmează a fi evacuate, estimată în metri pătrați, la demers fiind anexate și certificatele privind componența familiilor indicate (f. d. 117).

Prin scrisoarea nr. 418/18 din 29 martie 2018, Primăria mun. Chișinău a reiterat imposibilitatea executării documentului executoriu din cauza lipsei spațiului locativ liber în municipiul Chișinău, totodată, furnizând informația cu privire la suprafața spațiului locativ ce i se cuvine fiecărui cetățean (f. d. 119).

Pentru rațiunile mai sus menționate, fiind evidentă încălcarea dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,

instanța de recurs constată că perioada de referință care urmează a fi luată în considerație în speță constituie perioada solicitată în acțiune de către Vladimir Prohorov și anume 29 septembrie 2015 - 13 februarie 2019.

Complexitatea cauzei.

Din punct de vedere al complexității, Colegiul lărgit menționează că la acest segment, nu pot fi reținute alegațiile Primăriei municipiului Chișinău privind lipsa spațiului liber în mun. Chișinău și mijloacele financiare necesare pentru construcția spațiului locativ.

Or, în cauza Prodan contra Moldovei (par. 53) Curtea a menționat că o autoritate statală nu poate invoca lipsa fondurilor sau lipsa locuințelor pentru a motiva neexecutarea unei hotărâri judecătorești. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Dar, întârzierea nu poate, astfel, încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform art. 6 §1 din Convenție. (Immobiliare vs Italy, nr. 22774/93, § 74).

Comportamentul părților.

În ceea ce privește comportamentul autorităților naționale, se atestă că acestea nu au întreprins acțiuni concrete și măsuri necesare în vederea executării hotărârii judecătorești, or deși în perioada 29 septembrie 2015 - 13 februarie 2019, executorul judecătoresc a întreprins acțiuni în vederea executării documentului executoriu, acestea nu au avut finalitate.

De altfel, executorul judecătoresc nu a făcut uz de toate instrumentele juridice puse la dispoziția sa acordate de legiuitor în cazul refuzului sau a imposibilității executării documentului executorului judecătoresc, or, dispozițiile executorului judecătoresc poartă caracter obligatoriu pentru toți subiecții vizați, iar eschivarea ori refuzul de la executarea acestora reprezintă încălcări prevăzute de legea contravențională și penală.

Totodată, fiind indubitabil că la materialele dosarului nu se regăsesc nici careva acte care să confirme acțiunile concrete întreprinse de către Primăria municipiului Chișinău întru executarea titlului executoriu.

Or, solicitarea Primăriei municipiului Chișinău de prezentare a actelor familiilor Luchianov și Micleușan pentru determinarea spațiului locativ liber în viitor, nu echivalează și cu executarea hotărârii judecătorești în cauză.

Constatările date resping argumentul Ministerului Justiției al Republicii Moldova din recurs, precum că Vladimir Prohorov nu ar fi dat dovadă de maximă diligență și voință întru executarea documentului în beneficiul său și că ar fi acceptat tacit toate acțiunile întreprinse de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești.

Interesul creditorului.

La caz, instanța de recurs remarcă faptul că miza pentru creditorul Vladimir Prohorov este evidentă, fiind bazată pe o legitimă speranță, or acesta ca moștenitor a lui Gheorghe Prohorov, urmărea exercitarea dreptului său la o locuință conform

normelor legislației interne, care este un drept inerent și garantat.

Așa fiind, în speță este cert că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile.

În această ordine de idei, se constată că Vladimir Prohorov nu a putut beneficia de succesul obținut de către defunctul Gheorghe Prohorov, al cărui moștenitor este, în urma litigiului, care se referea la recunoașterea dreptului de proprietate și restituirea în natură a apartamentului nr. X și nr. X din imobilul X din str. XXXXX mun. XXXXX, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată a rămas neexecutată.

În conexiunea celor relatate, reieșind din perioada neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, 29 septembrie 2015 - 13 februarie 2019, care s-a constatat a fi una continuă, de caracterul obligației de executare, comportamentul autorității însărcinate cu obligația executării, precum și miza (interesul) pentru creditor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevăzută de legislația internă, precum și de articolul 6 § 1 al Convenției, nu a fost respectată, astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia cu privire la constatarea încălcării dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, în perioada 29 septembrie 2015 - 13 februarie 2019.

În sprijinul acestei concluzii vine și jurisprudența CEDO în cazul *Grițco versus Moldova*, în care Curtea reamintește că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1, ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți.

Conform art. 5 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 1423 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Cuquantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

La aprecierea cuantumului compensației pentru prejudiciu moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de comportamentul părților, importanța procesului pentru reclamant, precum și de durata neexecutării hotărârii judecătorești, fiind apreciat ce a

pierdut persoana pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial, atât la moment, cât și pentru viitor. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțe în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Având în susținere aceste prevederi legale, și ca urmare a constatării faptului încălcării dreptului lui Vladimir Prohorov la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, se constată că instanța de apel întemeiat a justificat și dreptul acestuia la repararea prejudiciului moral, pentru suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată acestuia.

Astfel, reieșind din criteriile pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării – 29 septembrie 2015 – 13 februarie 2019 cât și de importanța procesului pentru Vladimir Prohorov, Colegiul relevă corectitudinea concluziei instanței de apel cu privire la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui Vladimir Prohorov, în sumă de 50000 de lei, care ar constitui o satisfacție echitabilă, ca rezultat al neexecutării hotărârii judecătorești pentru perioada solicitată.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Vladimir Prohorov în mărime de 100 000 de lei, este una exagerat de mare, față de criteriile stabilite la caz și principiul general al echității, în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în spețe similare (*hotărârea CtEDO Cocchiarella vs Italia din 29 martie 2006*).

Ca urmare, este evident că suma acordată lui Vladimir Prohorov de prima instanță cu titlu de prejudiciu moral în mărime 25 000 de lei este mai mică în raport cu criteriile și principiul general al echității stabilite la caz.

Mai cu seamă că neexecutarea hotărârii judecătorești în privința lui Vladimir Prohorov poartă un caracter continuu destul de îndelungat.

Față de toate aceste considerente, în situația existenței deciziei din 4 aprilie 2000 a Tribunalului Chișinău, care nu a fost executată, instanța de recurs consideră lipsite de suport argumentele Ministerului Justiției al Republicii Moldova din recurs, precum că în prezent legislația nu prevede acordarea de spațiu locativ familiilor care necesită a fi evacuate din imobilul supus restituirii.

Instanța de recurs constată ca irelevante alegațiile Ministerului Justiției al Republicii Moldova din recurs, precum că până la abrogarea Codului cu privire la locuințe, prin Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, Vladimir Prohorov dispunea de dreptul de a se afla la evidența persoanelor ce necesită îmbunătățirea condițiilor de trai și respectiv, obținerea unui drept de folosință asupra unui imobil cu destinație locativă, însă după abrogarea Codului cu privire la locuințe, Vladimir Prohorov nu mai dispune de acest drept.

În acest acontext, este de remarcat jurisprudența CtEDO, în care Curtea a statuat că dacă reclamantul și-a manifestat intenția să continue procedurile în calitate de moștenitor al unui „beneficiar” al unei creanțe obținute prin hotărâre judecătorească, el se poate plânga de întreaga durată a procedurilor de executare (*hotărârea Rusu vs Moldova din 15 ianuarie 2008, hotărârea Cocchiarella vs Italia din 29 martie 2006*).

Față de cele ce preced, având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt lipsite de suport legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se menține decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Prohorov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu